ชื่อเรื่อง

การศึกษาศักยภาพของถำน้ำค้านปริมาณ คุณภาพ การจัดการ

ของชุมชน และการส่งเสริมการจัดการแบบมีส่วนร่วม

: ศึกษากรณี ลำน้ำเสียวใหญ่ จังหวัดมหาสารกาม

ผู้วิจัย

รติกร แสงห้าว

คร. นุกูล กุคแถลง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. สมสงวน ปัสสาโก

เมตตา เก่งชูวงศ์

เชิดชัย สมบัติโยธา

ชมภู่ เหนือศรี

หน่วยงาน/คณะ :

วิทยาศาสตร์สิ่งแวคล้อม / กณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปีที่ได้รับทุน

ปี พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งน้ำในค้านปริมาณ ค้านคุณภาพน้ำทั้ง ทางกายภาพ และเคมี การใช้ประโยชน์ ผลกระทบและการจัคการของชุมชน รวมทั้งส่งเสริม การจัคการน้ำแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่อยู่ใกล้กับลำน้ำเสียวใหญ่ จังหวัคมหาสารคาม

การศึกษาปริมาณน้ำในลำน้ำเสียวใหญ่ ได้กำหนดจุดศึกษาทั้งหมด 6 จุด ซึ่งเป็น
บริเวณต้นน้ำในเขตอำเภอบรบือ กลางน้ำซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างอำเภอบรบือและอำเภอวาปี
ปทุม และบริเวณท้ายน้ำในเขตอำเภอวาปีปทุม บริเวณละ 2 จุด ผลการศึกษาด้านปริมาณพบว่า
ลำน้ำเสียวใหญ่ มีความกว้าง 17.43-30.63 เมตร ความลึก 1.42-2.76 เมตร และปริมาณการ ไหล
ของน้ำ 1.89-13.61 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ในด้านกุณภาพของลำน้ำเสียว ได้ทำการกำหนดจุด
เก็บตัวอย่างน้ำในบริเวณเดียวกันกับที่ศึกษาด้านปริมาณ ซึ่งทำการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำด้าน
กายภาพและเคมี รวม 9 พารามิเตอร์ ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ อุณหภูมิ 27.78-33.67 องศาเซลเซียส
, ความโปร่งแสง 41.89-79.22 เซนติเมตร ความขุ่น 6.25-41.88 เอ็นทียู ความเป็นกรด-ค่าง
7.04-7.33, ความเด็ม 2.12- 8.43 พีพีที ปริมาณในเตรตในรูป ในโตรเจน 0.54-1.54 ปริมาณ
ฟอสเฟส 0.10-0.34 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ 5.88-10.47 มิลลิกรัมต่อลิตร และปริมาณ
ออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ย่อยสลายสารอินทรีย์ 2.46-5.23 มิลลิกรัมต่อลิตร จากการศึกษากุณภาพ

น้ำเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานกุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวคินสามารถจัดอยู่ใน ประเภทที่ 3 และหากพิจารณาค่าความเก็มของน้ำจัดว่าเป็นน้ำกร่อย

การศึกษาการจัดการของชุมชนในแง่ของการใช้ประโยชน์และการแก้ไขบัญหาที่
เกิดขึ้นจากสถานการณ์ของถำน้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 168 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการ
สุ่มแบบเจาะจง และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์
ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า การใช้ประโยชน์ของประชาชน
จากลำน้ำเสียวใหญ่ในอดีตมีมากถึงร้อยละ 93.50 ซึ่งใช้ประโยชน์มากที่สุดในการทำนา
(ค่าเฉลี่ย 5.35) และในปัจจุบันพบว่า มีการใช้ประโยชน์จากลำน้ำเสียวลดน้อยลง (ร้อยละ
76.20) แต่ยังคงใช้ประโยชน์ในระดับมากเช่นเดียวกับในอดีตคือใช้สำหรับการทำนา (ค่าเฉลี่ย
4.57)

จากการศึกษาพบว่า ในช่วงฤดูแล้ง ประชาชนได้รับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ จากลำน้ำเสียวใหญ่ ในระคับมากที่สุดคือการทำนา (ค่าเฉลี่ย 5.29) รองลงมาคือ ค้านแหล่ง อาหาร (ค่าเฉลี่ย 3.17) และอุปโภก บริโภค (ค่าเฉลี่ย 2.87) ในขณะที่ในช่วงฤดูฝนประชาชน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68.5) ได้รับผลกระทบระดับปานกลางในด้านการทำนา (ค่าเฉลี่ย 3.70) รองลงมาคือการได้รับผลกระทบระดับน้อยที่สุดในด้านการเป็นแหล่งอาหาร (ค่าเฉลี่ย 2.34) และค้านการเลี้ยงสัตว์ (ค่าเฉลี่ย 2.24) ผลกระทบที่เกิดขึ้น ประชาชนมีวิธีในการจัดการกับ ปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง โดยชาวบ้านร่วมกันแก้ปัญหา (ร้อยละ 20.20) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) (ร้อยละ 13.10) โดยทำการสำรวจความเสียหายและจ่ายค่า ทดแทน จัดการโดยหน่วยงานระดับอำเภอและจังหวัด (ร้อยละ 13.10) ในขณะที่ช่วงฤดูฝนซึ่ง เกิดปัญหาน้ำท่วมส้นคลิ่ง มีวิธีจัดการ ได้แก่ การจัดหาเครื่องสูบน้ำให้แก่สมาชิกที่ประสบ ปัญหาน้ำท่วมส้นคลิ่ง มีวิธีจัดการ ได้แก่ การจัดหาเครื่องสูบน้ำให้แก่สมาชิกที่ประสบ ปัญหาน้ำท่วม สำรวจพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อน และจ่ายเงินทนแทน โดยองค์การบริหาร ส่วนตำบล (อบต.) (ร้อยละ 39.90) รองลงมาคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (ร้อยละ 26.70) ทำหนังสือ แจ้งไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ ชาวบ้านร่วมกันแก้ปัญหา (ร้อยละ 24.40) โดยการสร้างที่กั้น น้ำ และอำเภอและจังหวัด (ร้อยละ 9.50) โดยทำหนังสือแจ้งไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การอนุรักษ์ลำน้ำเสียวของประชากรที่อาศัยอยู่บริเวณลำน้ำเสียวใหญ่ พบว่า ประชากรไม่มีการทิ้งขยะลงลำน้ำเสียว เนื่องจากชุมชนมีการจัดการถังยะและบ่อขยะให้อย่าง เป็นระเบียบ ประชากรบางส่วนเคยร่วมกับชุมชนปิดกั้นทางเดินของน้ำ หรือทำฝายกั้นน้ำไว้ใช้ เอง (ร้อยละ 12.50) และเคยร่วมประชุมกลุ่มผู้ใช้น้ำ (ร้อยละ 31.50) โดยเรื่องที่ประชุม ได้แก่ การใช้ลำน้ำเสียว ต่อต้านการทำนาเกลือ และการดูแลสภาพแวดล้อมรอบบริเวณลำน้ำเสียว ไม่ ทิ้งขยะถงแม่น้ำ (ร้อยละ 80.40) รองลงมาคือ ร่วมกันอนุรักษ์แหล่งน้ำ (ร้อยละ 51.80) และ ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านคูแลแหล่งน้ำ (ร้อยละ 50.60) ซึ่งเหตุผลที่ทำให้เกิดอนุรักษ์ลำน้ำ เสียวใหญ่ที่สำคัญคือ การได้ใช้ประโยชน์จากลำน้ำเสียวใหญ่ (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือ มี ความรู้และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม (ร้อยละ 45.80) และมีกฎระเบียบ ข้อบังคับของชุมชน (ร้อยละ 33.90)

การส่งเสริมการจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการจัดกิจกรรมในนำเสนอ ข้อมูลจากการศึกษา ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการใช้ประโยชน์และอนุรักษ์ลำน้ำ เสียวใหญ่และฝึกปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพน้ำเบื้องดัน ให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนนักเรียน ประชาชน ผู้นำหมู่บ้าน และจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลการจัดกิจกรรม ดังกล่าวทำให้ได้แนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และการจัดการร่วมกันในการแก้ไข ปัญหาจากลำน้ำเสียวใหญ่อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การทำการเกษตรหรือทำนาที่ปลอดสารเคมี หรือใช้ในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อลดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ การมีแผนรองรับก่อนถึงฤดูฝน และสำรวจสภาพริมตลิ่งอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันการพังทลาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้อง มีประสานงานกับประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำผู้ของแต่ละตำบล ซึ่งปัจจุบันได้มีการดำเนินงานอยู่แล้ว ในส่วนการฝึกปฏิบัติการแก่เยาวชนในการตรวจสอบคุณภาพน้ำเบื้องดัน พบว่า เยาวชน นักเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญของแหล่งน้ำมากขึ้นและมีความรู้เบื้องดันในการตรวจสอบเฝ้า ระวังคุณภาพแหล่งน้ำได้

คำสำคัญ: ปริมาณน้ำ คุณภาพน้ำ การใช้ประโยชน์ การมีส่วนร่วม

TITLE

:

Study on Potential of Steam on Quantity, Quality,

Management of Community and Management

Enhancement on Participation: A case study on Lam Nam

Sieo Yai in Maha-Sarakham Province.

RESEARCHER

Ratikorn Sanghaw

Dr.Nukool kudthalang

Asst.Prof. Dr. Somsanguan Passago

Metta Kegnchoowong

Cherdchai Sombatyotha

Chompoo Nuasri

FACULTY

Environmental Science / Science and Technology

ACADEMIC YEAR

2010

ABSTRACT

The research aims to study water resource on quantity and quality (physical and chemical property), water utilization. The impact and community management, including enhancement the participation of community on water resource management at Lam Nam Sieo Yai, Maha-Sarakham Province.

The study of water quantity in Lam Nam Sieo Yai were done by 6 locations sampling at upstream Lam Nam Sieo Yai in Borabu district, midstream which is the boundary between Borabu district and Wapeepatum district and downstream Lam Nam Sieo Yai in Wapeepatum district which 2 locations in each areas. The result of water quantity were as followed: the stream width 17.43-30.63 meters, 1.42-2.76 meters depth and water flow rate 1.89-13.61 cm³ s⁻¹. Water quality were analyzed by 9 parameters in physical and chemical property. The results revealed that the average of water temperature was 27.78-33.67 °C, transparency 41.89-79.22 cm., turbidity 6.25-41.88 NTU, pH 7.04-7.33, salinity 2.12-8.43, nitrate nitrogen 0.54-1.54 mgL⁻¹, phosphate 0.10-0.34 mgL⁻¹, dissolved oxygen 5.88-10.47

mgL⁻¹ and biochemical oxygen demand 2.46-5.23 mgL⁻¹. From the result of study could be classified these water as type 3 when compared with standard quality of surface water and the salinity of water was brackish water.

The study of community management in dimension of utilization and resolving problems of Lam Nam Sieo Yai. One hundred and sixty eight people were purposive sampling selected for interview. The selected were interviewed by interview schedule as a tool for data collection. The obtained data were statistically analyzed using the SPSS statistical package. The results showed that in the past and the recent most people (93.50% and 76.20% respectively) were used the water from Lam Nam Sieo Yai for paddy field. In the dry season, people got highest impacts on utilization of Sieo Yai river for the paddy field, food resource and consumption (mean 5.29,3.17 and 2.87 respectively). In the rainy season, most people (68.50%) got impacts in moderately level for rice growing (mean 3.70) and the lesser level of impact was in the food sources and livestock (mean 2.34 and 2.24).

The impact of these problems lead to the Community idea for water manage in dry season (20.20), follow with Tambon Administration Organization (TAO) has to participated in solving the problem (20.20%) by responsible for survey and compensation and government section in District and province (13.10%). In rainy season, the flooding event can be managed by provide the water pump to the victim, survey and compensation responsibility by Tambon Administration Organization (39.90%), Following the head of community and village (24.40%) to make the small dam.

The conservation way on the river for people who live nearby this river was also studied. The result revealed that the people did not take waste due to there were the available management for waste bin and pit well. Some group of people had keep water by obstruct water route and built weir for utilization (12.50%) and participated meeting in water utilization group (31.50%). The issue in this meeting composted of the water utilization to gainsay salt field and environmental concern by prohibition of waste to river (80.40%). The major reason for river conservation was the benefit of this resource for utilization.

The enhancement on participation management was studied by public hearing and workshop on basic of water quality analysis and monitoring. The focus group were the

representative from the resident, the community leader and related organization. The result showed that the way on utilization and management for resolution the river problem were the prohibition chemical use in agriculture activity, planning for the incoming rainy season and survey for river bank continuously in order to prevent it from erosion. The local organization have to co-operate with the head of water consumption group in each of Tambon. This activity is on going work. For the workshop, it was found that the student have higher concern in mind and have higher knowledge in the basic water analysis and monitoring.

Keywords: Water quantity, Water quality, Utilization, Participation

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY